

systematisk Sammenstilling af Bestemmelserne, navnlig saaledes, at de Regler, som berøre Forhold, der i Praksis høre sammen, saa vidt muligt ere samlede i samme Paragraf.

Med de *reelle* Ændringer og Tilføjelser er der tilsigtet at afpasse og udvide den nugældende Lovs Krav efter den Udvikling, som Teknikken og Arbejderbeskyttelsen ere undergaaede siden Aaret 1889, idet man i videste Udstrækning har benyttet de Erfaringer, som Arbejds- og Fabriktilsynet har indvundet under Maskinbeskyttelseslovens tyveaarige Virketid.

Til § 11.

I Forhold til Lov af 1889 har man foreslaaet en — i Virkeligheden mere formel end reel — Udvidelse af Lovomraadet ved i Lovforslagets § 11, 1ste Stykke, foran Ordene »Liv og Helbred« at udelade »de samme betjenende Personers« (§ 1, 2den Linie, i Lovten af 12. April 1889), idet Værnet mod Maskinfare formentlig ikke bør være beregnet paa de betjenende Arbejdere alene, ligesom det vilde synes unaturligt, om saadanne automatisk arbejdende Maskiner (f. Eks. Pumper, Kompressorer og lign.), som ere opstillede i Lokaler, hvor Arbejdere og andre Personer færdes i deres Nærhed, aldeles ikke skulde være dækkede eller indhegnede.

Som 2det Stykke i § 11 har man indsat en ny Bestemmelse, hvorefter Gas- og Elektricitetsværker blive pligtige at levere Fabriktilsynet Fortegnelser over Virksomheder, som af Værkerne forsynes med Motorkraft paa $\frac{1}{2}$ HK eller derover. Dette vil have Betydning for Opsporing af nye Bedrifter og har iøvrigt allerede i en Aarrække fundet Sted ad Frivillighedens Vej. Af samme Grund er det i Paragraffens 3die Stykke paalagt Leverandører af visse Kraftmaskiner for Tilsynet at anmelde Art, Størrelse og Modtager af afhændede Motorer.

Til § 12.

Hoved-Bestanddelene af denne Paragraf ere (med forskellige ndfr. omtalte Ændringer) overførte fra § 2 i den nugældende Maskinbeskyttelseslov, men i den formentlig mere rationelle Orden: *a. Kraftmaskinen*, *b. Drivværker* og *c. Arbejdsmaskinerne*, hvorhos der under Punkt d. med Hensyn til Forskrifter for *elektriske Stærkstrømsanlæg* er henvist til Lov Nr. 77 af 19. April 1907.

a. For Kraftmaskinen har man ment det naturligt at paabyde (a. 1ste Stykke), at dens bevægelige Dele skulde være saaledes dækkede, at Maskinpasseren ikke er

udsat for Fare, medens den nugældende Lov (§ 2 c. 1ste Stykke) indskrænker sig til at kræve en Indhegning omkring Kraftmaskinen, naar den er anbragt i Rum, hvor ogsaa andre Arbejdere end Maskinpasseren færdes. Endvidere har man anset det for ønskeligt, at der (a. 3die Stykke) blev skaffet udtrykkelig Hjemmel til ad administrativ Vej at fastsætte Regler for den oftest meget farefulde Igangsætning af større Kraftmaskiner i Lighed med, hvad der allerede er fastsat for visse Eksplosionsmotorers Vedkommende ved den i Medfør af den nugældende Lovs § 7 af Justitsministeriet udstedte Bekendtgørelse Nr. 185 af 22. Juli 1908.

b. Naar i første Stykke Udtrykket »Personer« er benyttet i Stedet for Ordet »Arbejdere« i den tilsvarende § 26 af den ældre Lov, er dette sket, fordi det synes naturligt, at Beskyttelsen, foruden at omfatte de i Bedriften beskæftigede egentlige Arbejdere, ogsaa tager Sigte paa andre Personer, f. Eks. Værkførere, Formænd og Ingeniører som til Stadighed eller jævnligt færdes i de paagældende Arbejdsrum. Ved i al Almindelighed at kræve en saadan Dækning af Drivværkets løbende Dele, at de ikke kunne medføre Fare, har man givet Lovbudet en vis Udvidelse, som dog tør antages at være mere tilsyneladende end virkelig.

I 2den Sætning har man anset det tjenligt til Ordet »Aksler« at føje „samt de paa samme anbragte Kamhjul, Skiver, Muffer og desl.“ ligesom mellem de farlige fremstaaende Drivværksdele at nævne „Smørekopper“, idet disse Indretninger i deres almindeligst anvendte Form kunne frembyde mindst lige saa stor Fare som Kilenakker, Skruehoveder o. lign. Desuden har man fundet Anledning til (i 3die Punktum) at nedlægge særligt Forbud mod Brugen af Remsamlere med farlige fremspringende Dele, af hvilke enkelte Typer allerede har voldt alvorlige Ulykkestilfælde. Hvad angaar elektriske Ledningers Isolation m. v., har man ligesom med Hensyn til elektriske Stærkstrømsanlæg i det hele indskrænket sig til at henvise til de udførlige Sikringskrav i Lov Nr. 77 af 19. April 1907.

Sidste Stykke af § 12 b adskiller sig fra det tilsvarende Stykke i den nugældende Lov derved, at der til „Møller“ er føjet „og Vindmotorer“ — hvad der formentlig vil findes tilstrækkeligt begrundet ved sidstnævnte Kraftmaskiners stadig voksende Udbredelse — og derved, at man har undtaget fritstaaende glatte Aksler af